

ΑΠΟΝΤΕΣ ... επιτρέπονται

Μαθητική εφημερίδα

Φύλλο 1 – Μάιος 2012

2ο Πρότυπο Πειραματικό Γενικό Λύκειο Αθηνών, Παναγή Κυριακού 12, 11521 Αθήνα - Τηλ.: 2106436784

Εξειδίκευση

Του Κώστα Κάππα

Τον 18ο με 19ο αιώνα η βιομηχανική επανάσταση αλλάζει τα δεδομένα του τότε και κατά συνέπεια του τώρα. Μιλάμε για μία τεχνολογική πρόοδο και τελειοποίηση των τεχνολογικών μέσων. Ο άνθρωπος έχει την τάση να αναλύει, να εμβαθύνει και εν τέλει να τελειοποιεί τα πράγματα. Έτσι, σε συνδυασμό με τη συσσώρευση των γνώσεων, τη συνεχή αναλυτική προσέγγιση κάθε ζητήματος και τη λογική ότι η γνώση πρέπει να αξιοποιείται στην πράξη, η ειδίκευση είναι πλέον το φαινόμενο που αφορά τους περισσότερους μαθητές, φοιτητές αλλά και εργαζόμενους. Όμως, ποιά είναι τα αποτελέσματα και οι συνέπειες της συνεχούς εξειδίκευσης στις ζωές των μαθητών και εν δυνάμει φοιτητών;

Πλέον, το εκπαιδευτικό σύστημα «απειλεί» τους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να επιλέξουν έναν κλάδο-κατεύθυνση όπου θα παρακολουθούν κατά μέσο όρο 7-8 ώρες τα μαθήματα τα οποία τους είναι απαραίτητα για την εισαγωγή τους στις σχολές ως ακαδημαϊκοί πολίτες. Αυτό ακριβώς... τα μαθήματα και μόνον εκείνα που τους είναι αναγκαία για την επιτυχία τους στις πανελλαδικές εξετάσεις και όχι εκείνα που τυχόν καλλιεργούν το πνεύμα και τη ψυχή των μαθητών. Έτσι καταλή-

γουμε στον περιορισμό και στην περιθωριοποίηση των περισσότερων μαθημάτων της γενικής παιδείας. Η συνεχής ενασχόληση με συγκεκριμένα θέματα τελικά δεν αποφέρει τίποτα παρά μόνο τη συσσώρευση γνώσης για τα θέματα αυτά. Η μονοτονία, η πλήξη, και η έλλειψη ενδιαφέροντος για τα υπόλοιπα ζητήματα, όπως η ανάγκη για επικοινωνία με άλλους ανθρώπους, η

διασκέδαση και η τέχνη, είναι κάποιες από τις συνέπειες του φαινομένου αυτού. Καταλήγουμε να κοιτάμε το «δέντρο» και να χάνουμε το «δάσος». Απέχουμε από θέματα και αντικείμενα που μας κάνουν ανθρώπους. Όλοι θέλουμε χρόνο για να ξεφύγουμε από το μουντό, το καθημερινό. Να ψάξουμε κάτι διαφορετικό, να χαμογελάσουμε, να αναρωτηθούμε, να σκεφτούμε, να αγαπήσουμε και να αγαπηθούμε.

Η ειδίκευση λοιπόν αρχίζει από τα σχολεία. Εκεί που σήμερα περνάμε τη μισή μέρα και την άλλη μισή προετοιμαζόμαστε για την επόμενη. Εκεί που πλέον επικρατεί η τεχνοκρατούμενη εκπαίδευση με αποτέλεσμα τον παραγκωνισμό της ανθρωπιστικής παιδείας.

Όλα γυρίζουν γύρω από ένα και μόνο αντικείμενο που τελικά αυτό το αντικείμενο το αναλύουμε και ειδικευόμαστε πάνω σε αυτό, τόσο πολύ που στο μέλλον απογοητευόμαστε και κουραζόμαστε γιατί συνειδητοποιούμε ότι χάνουμε πολλά περισσότερα από όσα κερδίζουμε. Πώς λοιπόν να βγαίνουν οι νέοι σωστοί πολίτες; Πώς να ενδιαφέρονται για τα κοινά εφόσον απ'το σχολείο δεν έμαθαν βασικούς όρους κοινωνικής, πολιτικής, οικονομικής ζωής αλλά και την επικοινωνία με τους γύρω; Η προσπάθεια και η δουλειά μας μέσω της ειδίκευσης ειδικά από τόσο μικρή ηλικία τυποποιεί την εργασία μας.

Η κούραση και η απέχθεια τελικά πολλών ζητημάτων όλο και μεγαλώνει. Έτσι αλλοτριώνεται η σκέψη μας και ασυναίσθητα η ίδια μας η ζωή. Πλέον δεν βγαίνουν άνθρωποι και σωστοί πολίτες αλλά χειραγωγήσιμα, άπραγα, πνιγμένα με γνώσεις ανθρωπάκια. Διότι το έγκλημα της συγχώνευσης της παιδείας με την εκπαίδευση δεν το βλέπει κανείς.

Εσύ τι κάνεις για το μέλλον σου;

Του Κώστα Κάππα

Συνεχίζουμε να ζούμε παθητικά στην πλέον δύσκολη, ανιαρή και άσχημη καθημερινότητά μας. Είμαστε 17 ετών και βλέπουμε ένα μέλλον να καταρρέει... Τα όνειρά μας να χάνονται... Η Δημοκρατία καταλύεται... ΚΑΠΟΙΟΙ αποφάσισαν πως για να «σταθεί» η Ελλάδα θα πρέπει να ξεπουληθεί υλικά αλλά και ηθικά, και εμείς θα πρέπει να είμαστε η γενιά που θα μαζέψει τα ερείπια της καταστροφής που τώρα ΑΥΤΟΙ προκαλούν.

Μνημόνιο, νέα μέτρα, μείωση μισθών και συντάξεων, πτώχευση... λέξεις που τις ακούμε καθημερινά και ως επί το πλείστον, πλέον μας αφορούν. Οι οικογένειές μας ζουν με τον φόβο αν τη μέρα που θα ξημερώσει θα έχουν φαγητό και σπίτι.

Και εμείς τι κάνουμε γι' αυτό; Συνεχίζουμε τα πάρτυ στα κλαμπ, διασκεδάζουμε, φλυαρούμε, απέχουμε... Συνεχίζουμε να ζούμε παθητικά, σαπίζουμε στην αδράνεια που μας έχουν βουτήξει, νομίζοντας πως επειδή είμαστε ανήλικοι και δεν ψηφίζουμε δεν έχουμε και γνώμη, άποψη, δικαιώματα!!! ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ...

Η κατάσταση μάς αφορά άμεσα. Ήρθε η ώρα να σηκωθούμε από τον υπολογιστή, τους καναπέδες, το χαζοκούτι την τηλεόραση, ακόμα και από τα θρανία και να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας... Να δείξουμε πως δεν είμαστε ανόητα και χειραγωγήσιμα, ανήλικα ανθρωπάκια, που

υποτασσόμαστε στα πλαίσια, στα μέτρα και στα συστήματα που τους βολεύουν, αλλά νέοι με πάθος, όνειρα και όρεξη για ζωή, μια ζωή μακριά από λαμόγια και συμφέροντα.ΩΣ ΕΔΩ!!!

Έχω πρόβλημα μεγάλο ... δεν μου φτάνεις θέλω και άλλο...

Του Δήμου Λαζαρόγκωνα

Τώρα τελευταία γίνεται όλο και μεγαλύτερη συζήτηση σχετικά με την περίπτωση εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ και κατά

συνέπεια, χρεοκοπία, έξοδο από την Ένωση, οικονομική εξαθλίωση, μπούρου μπούρου γενικά... ό,τι ακούγεται στα δελτία ειδήσεων και γράφεται στις εφημερίδες. Άρθρα γεμάτα καταστροφολογία και απαισιοδοξία. Το θέμα είναι ότι τα πραγματικά μέτρα και σταθμά δεν έχουν αποκαλυφθεί ακόμα. Λέτε να μην έχουμε φθάσει σε κατάσταση χρεοκοπίας ακόμη; Τι θα αλλάξει; Στάση πληρωμών, ε και; Λέτε αυτοί, οι οποίοι φυτοζωούν να καταλάβουν τη διαφορά;

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Γιατί έχουμε καταντήσει το μαύρο

πρόβατο της Ε.Ε., που όμως μαζεύεται από τα ποτά και τα ξενύχια από τους ευρωπαϊούς εταίρους; Ίσως γιατί η Γερμανία προσπαθώντας να μείνει δυνατή απέναντι στις συνεχώς αναπτυσσόμενες υπερδυνάμεις (βλ. πολυεθνικές) θέλει να δημιουργήσει μία συμμαχία όσο το δυνατόν ισχυρότερη και η παραμικρή απώλεια θα αποβεί μοιραία. Κακά τα ψέματα πρώτα έρχονται τα οικονομικά συμφέροντα, δεύτεροι οι τραπεζίτες, τρίτες οι κυβερνήσεις και πάντα τελευταίος ο λαός. Νομίζετε ότι τους έπιασε ο πόνος για την Ελλάδα; Τη χώρα του πολιτισμού; Που απαξιώθηκε ακόμα και από το δικαστήριο της Χάγης για τις πολεμικές αποζημιώσεις; Προσωπικά πιστεύω ότι αν δεν υπήρχε το συμφέρον του φόβου δεν θα ήμασταν καν καταγεγραμμένοι στις γεωγραφικές λίστες πια. Το μόνο που μας «σώζει» προς το παρόν είναι το συμφέρον του γερμανογαλλικού μετώπου.

Ενώ λοιπόν όλα τριγύρω αλλάζουν και όλα τα ίδια μένουν, μένουμε εμβρόντητοι από τις τελευταίες ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις που πια θέλουν την Ελλάδα στη δραχμή και έξω από την ευρωζώνη μέσα στις επόμενες μέρες. Και για να είμαι politically correct, δεν φταίω εγώ αν ενώ το διαβάζετε έχουμε μπει ήδη σε μια νέα πολιτική πραγματικότητα. (Δεν είμαι εγώ ο γρουσουζής, το ζώδιό μου προμήνυε άσχημη μέρα.) Αλλά για να σοβαρευτούμε, καλώς ή κακώς θα έρθει αυτή η στιγμή κατά τη

γνώμη μου. Χωρίς βέβαια να θέλω να προσβάλλω την εξαιρετική πολιτική ηγεσία του τόπου, ήταν θέμα ημερών. Ας αρχίσουμε λοιπόν να παίρνουμε παράδειγμα από τις χώρες που έχουν μπει στο γαϊτανάκι της χρεοκοπίας πριν από εμάς και παρ' όλα αυτά σημειώνουν τεράστια ποσοστά ανάπτυξης και οικονομικής ευημερίας (π.χ. Αργεντινή, Τουρκία) και ας είμαστε επιτέλους λίγο περισσότερο αισιόδοξοι. Ας αποκτήσουμε πολιτική συνείδηση και ας εκφραστούμε επιτέλους ελεύθερα.

Σίγουρα πιστεύω πως πήρε το μάτι σας το βίντεο που αναρτήθηκε από τους Απονημους στο site του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Δεν μπορώ να αποφασίσω ακόμα αν ήταν σωστό ή όχι, το μόνο που ξέρω είναι ότι τα λεγόμενά τους είχαν μια σταθερή βάση. Όλοι είναι αγανακτισμένοι με την κατάσταση που επικρατεί και αυτός ήταν ένας δημόσιος τρόπος διαμαρτυρίας. Τι θα ακολουθήσει και αν θα γίνουν πράξη τα λεγόμενα, αυτό δεν το ξέρω.

Το θέμα είναι ότι ακόμα και αν στις 21 Δεκεμβρίου του 2012 καταστραφεί ο κόσμος, πάλι εμείς τα ίδια μυαλά θα έχουμε. Γι' αυτό ας προσπαθήσουμε όλοι μαζί να μην είμαστε προσκολλημένοι σε μια παγιωμένη αντίληψη και ας επεκτείνουμε λίγο τους ορίζοντες μας. Δεν έχετε ιδέα πόσο βοηθάει!!!

Απόντες... επιτρέπονται

Μαθητική εφημερίδα του 2ου Πρότυπου Πειραματικού Γενικού Λυκείου Αθηνών.

Συντακτική ομάδα:
Ιωάννα Αλεξοπούλου
Μυρτώ Βαμβακά, Σμαράγδα Δημητρακοπούλου
Παναγιώτης Σαρδέλης
Φαία Στάνινερ

Η έκδοση της εφημερίδας εντάσσεται στο πλαίσιο του πολιτιστικού προγράμματος «Έντυπος και ψηφιακός μαθητικός τύπος». Υπεύθυνοι καθηγητές: Ευαγγελία Χαλκίδου Σπύρος Καρύδης

Διεύθυνση: Παναγή Κυριακού 12, 11521 Αθήνα.
E-mail: mail@2lyk-peir-athin.att.sch.gr
Internet: http://blogs.sch.gr/apontes/
Τηλ.: 2106436784

Κάθε σιωπή είναι συνενοχή... ώρα για δράση!

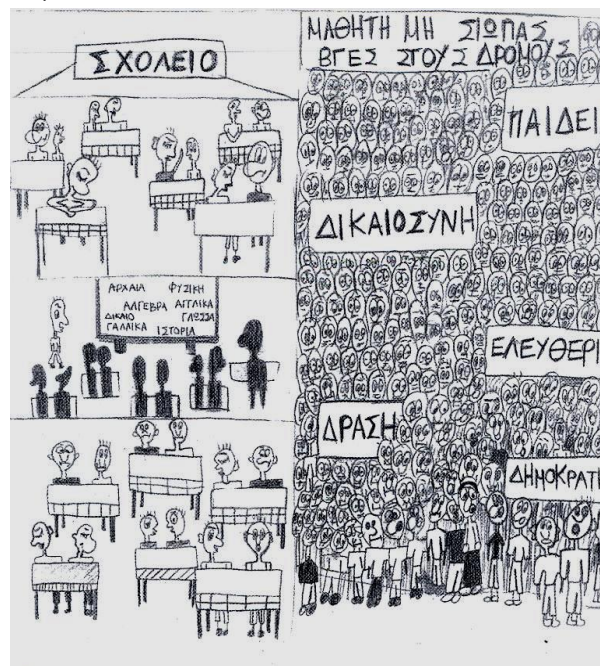
Ομάδας μαθητών

Φράσεις όπως το «μέλλον μας υποθηκεύεται» ανήκουν στο παρελθόν. Το μέλλον αυτό έχει ήδη καταστραφεί και η επιστροφή στην κανονικότητα δεν θα μας βοηθήσει σε τίποτα, καθώς όλοι, ακόμα και οι μαθητές, πληττόμαστε άμεσα.

Αρνούμαστε να υποκριθούμε ξανά πως τίποτα δεν συμβαίνει, ενώ συμβαίνουν τα πάντα. Φαλκίδευση των εργασιακών δικαιωμάτων, ξεπούλημα και διάλυση δημόσιων αγαθών όπως παιδεία, υγεία κλπ, βία, διάλυση των μαζικών διαδηλώσεων και γενικότερα εξαθλίωση των φτωχών και περισσότερος πλούτος για τους πλούσιους.

Πάμε κόντρα σε όλα όσα μας αποτρέπουν από τους στόχους μας και μας απαγο-

ρεύουν να ζούμε με αξιοπρέπεια! Δείχνουμε ότι είμαστε ζύπνιοι και όχι υποχείρια οποιασδήποτε κυβέρνησης! Πετάμε το μοντέλο που μας έφερε ως εδώ, πρώτοι εμείς από τις ζωές μας

Δημοκρατία...ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ

Του Δήμου Λαζαρόγκωνα

Δυστυχώς στις μέρες μας έχουν ισοπεδωθεί όλα. Και όμως φωτεινή εξαίρεση η ξεκάθαρη ύπαρξη δημοκρατίας που συντροφεύει πιστά τους Έλληνες από την αρχαιότητα κιόλας.

Μπορεί σε μια σύγχρονη κοινωνία να υπάρξει δημοκρατία με την πλήρη έννοια της λέξης; άμεση δημοκρατία μεταξύ 11.000.000 διαφορετικών απόψεων; Ας κάνουμε λοιπόν μια αναδρομή στην αρχαιότητα για να ανακαλύψουμε την άλλη δημοκρατία από αυτήν που παρουσιάζεται στα βιβλία μας της ιστορίας. Το 524 π.Χ. η πολιτική μεταρρύθμιση του Κλεισθένη έφερε την Αθήνα αντιμέτωπη με την πρώτη μορφή δημοκρατίας και ως τώρα ίσως αποτελεσματικότερη. (Είδατε που το καλύτερο είναι τελικά το πρωτότυπο;) Λοιπόν, αυτή είναι η μορφή της δημοκρατίας που παρουσιάζεται από όλους ως η πιο σημαντική περίοδος της αρχαιότητας, όπου ανάμεσα στους πολίτες κυριαρχούσε η ισηγορία. Και εδώ είναι που προκύπτει το βασικό ερώτημα:

Γιατί δεν λάμβαναν μέρος όλοι οι πολίτες ασχέτως καταγωγής και φύλου στην Εκκλησία του Δήμου, αφού η δημοκρατία προέβαλλε ως θεμελιώδεις αρχές την ελευθερία και την ισότητα στο δικαίωμα του λόγου; Νομίζετε ότι θα θιγόντουσαν εάν ακούγονταν και άλλες απόψεις; Όχι βέβαια, απλά από τότε η δημοκρατία έχει ως όρο ότι τελικά δεν μπορούν όλοι οι πολίτες να μιλούν ελεύθερα και να ασκούν άμεσα τη δημοκρατία, διότι πάντοτε η δημοκρατία ασκούνταν από κάποιες ομάδες, όχι από την πλειοψηφία. Ας έρθουμε λοιπόν να εφαρμόσουμε άμεση δημοκρατία στην Ελλάδα των 11.000.000 κατοίκων, όπου για να μην το τραβήξουμε από τα μαλλιά, ας υποθέσουμε ότι θα υπήρχαν γύρω στις 9.000.000 διαφορετικές απόψεις. Θα μπορούσαν να ακουστούν όλοι ή θα τίθεντο περιορισμοί, όπως τέθηκαν τότε; Εδώ θέλω

τη δική σας γνώμη. Ακόμα λοιπόν και αν γινόταν να ακουστούν 9.000.000 διαφορετικές απόψεις πιστεύετε ειλικρινά ότι θα συνέκλιναν όλες οι απόψεις σε ένα κοινό σημείο; Θα μπορούσε ολόκληρος ο πληθυσμός μιας χώρας να συμφωνήσει σε μια άποψη ή θα οδηγούνταν η χώρα στην απόλυτη αναρχία;

Στην Ισλανδία, πριν από κάποιο καιρό, όταν συζητούνταν και εκεί το οικονομικό μέλλον της χώρας, η δημοκρατία ασκήθηκε άμεσα και οι 500.000 κάτοικοι της χώρας κατέληξαν σε μια κοινή οικονομική γραμμή που πρέπει να ακολουθήσει η χώρα και μέχρι τώρα φαίνεται ότι η συμφωνία εκείνη έχει αποδώσει. Άρα μπορεί να υπάρξει «άμεση άσκηση» της δημοκρατίας.

Η δημοκρατία που ασκείται έμμεσα είναι δημοκρατία; Ναι. Έχουμε το δικαίωμα μέσα από τις εκλογές να επιλέξουμε με βάση την αρχή της πλειοψηφίας ποια θέλουμε να είναι η κυβέρνηση μας. Το κακό είναι όμως ότι αυτή την ευκαιρία που μας δίνεται την σπαταλούμε αλόγιστα, χωρίς καν να μπούμε στον κόπο να ξεφύγουμε λίγο από την κομματική λογική και να διευρύνουμε τους πολιτικούς μας ορίζοντες. Δεν υπάρχουν μόνο πέντε επιλογές κάθε φορά, αλλά πολλές περισσότερες από τις οποίες όμως δεν μπαίνουμε καν στον κόπο να διαβάσουμε το δελτίο τύπου τους. Πολλοί ισχυρίζονται ότι έχουμε φτάσει στον

πάτο του βαρελιού, αλλά ποτέ κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει πότε έφτασε στον πάτο, ώσπου να τα χάσει όλα. Πανελλαδικώς υπάρχουν περίπου 300.000 άστεγοι, οι οποίοι δεν είναι μόνο αλλοδαποί και ναρκομανείς, αλλά είναι και άνθρωποι που μέχρι και δύο χρόνια πριν είχαν οικογένεια, σπίτι, δουλειά, μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα τα έχασαν όλα και τώρα ντρέπονται να ζητήσουν βοήθεια από τις οικογένειές τους διότι αισθάνονται ξοφλημένοι. Και το μόνο που τους έχει απομείνει είναι μια γωνία σε έναν παράλληλο της Αθηνάς.

Για όλους αυτούς τους λόγους οφείλουμε να ψηφίσουμε καθολικά και συνειδητά. Να μην καθόμαστε στην πλατεία Συντάγματος μουντζώνοντας τη Βουλή και ταυτοχρόνως να κλαίμε τη μοίρα μας διότι χάσαμε το επίδομα τυφλότητας που κλέβαμε από κάποιον ασφαλισμένο, αλλά να πάμε στις εκλογές σκεπτόμενοι μόνο την πολιτική δύναμη που θα καταφέρει να επαναφέρει την Ελλάδα σε μία βιώσιμη κατάσταση και μακροπρόθεσμα θα είναι αποτελεσματική απέναντι στις οικονομικές κοινωνικές και πολιτισμικές απαιτήσεις της χώρας. Δεν είναι μαγκιά να μην ψηφίζεις περιμένοντας απαθής το οποιοδήποτε αποτέλεσμα και μετά να βρίζεις τους πάντες και τα πάντα. Μαγκιά είναι να πας να συμμετάσχεις στις εκλογές και με την ψήφο σου να δείξεις την αγανάκτησή σου.

1η Μαΐου

Της Ιωάννας Αλεξοπούλου

Σαν σήμερα, πριν από 126 χρόνια, η εργατική τάξη στο Σικάγο των ΗΠΑ αγωνίστηκε προκειμένου να καθιερωθεί το 8ωρο. Επειδή όμως, όπως μας έχει δείξει η ιστορία, σε κάθε αγώνα πρέπει να θυσιάσεις κάτι για να κερδίσεις κάτι άλλο, σε αυτή την μάχη χρειάστηκε να θυσιάσουν ανθρώπινες ζωές. Σε ανάμνηση αυτού του γεγονότος το 1889 καθιερώθηκε η Πρωτομαγιά ως παγκόσμια ημέρα της εργατικής τάξης.

Η εργατική Πρωτομαγιά γιορτάστηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα το 1893 στο Καλ-

λιάρμαρο. Σε αυτή τη συγκέντρωση εκφράστηκαν κάποια αιτήματα όπως το να κλείνουν κάθε Κυριακή, καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, τα καταστήματα, να περιοριστεί το ωράριο των εργαζομένων από τις 12 ώρες στις 8, καθώς επίσης να έχουν, όσοι τραυματίζονται εν ώρα εργασίας, τη βοήθεια των συναδέλφων τους και του κράτους. Το 1911 ξαναγιορτάστηκε η Πρωτομαγιά στο

λιάρμαρο. Σε αυτή τη συγκέντρωση εκφράστηκαν κάποια αιτήματα όπως το να κλείνουν

Μετς με κεντρικό σύνθημα «8 ώρες δουλειά, 8 ώρες ανάπαυση και 8 ώρες ύπνο».

Ημερολογιακά, με την πρώτη Μαΐου τα έτη που ακολούθησαν έχουν συνδεθεί και με άλλα σπουδαία γεγονότα. Ειδικά η πατρίδα μας και η αδελφή χώρα Κύπρος έχουν συνδεθεί με ιδιαίτερο τρόπο με την Πρωτομαγιά. Το 1925 η Κύπρος ανακηρύχθηκε βρετανική αποικία και το 2004 έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέλος, το 1946 αποφασίστηκε στο Παρίσι η επιστροφή των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα από την ηττημένη στον πόλεμο Ιταλία.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ο Παπαδιαμάντης στο θέατρο

Συνέντευξη από τον Τάκη Χρυσικάκο

Της Μυρτώς Βαμβακά
& της Σμαράγδας Δημητρακοπούλου

Στο θέατρο Άνεσις, σκηνή Νίκος Βουτσινάς, παρουσιάζεται η παράσταση «Το άνθος του γιαλού» η οποία αποτελείται από τα διηγήματα: «Το μοιρολόγι της Φώκιας», «Έρως-Ήρως» και «Άνθος του γιαλού» του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη. Τα έργα προσαρμόστηκαν θεατρικά από τον Ερρίκο Μπελιέ, με τις σκηνοθετικές οδηγίες της Μάνιας Παπαδημητρίου. Ο Λουδοβίκος των Ανωγείων μελοποίησε ειδικά για την παράσταση το τραγούδι «Μοιρολόγι της Φώκιας», το οποίο και ερμηνεύει.

Εμείς, γνωρίζοντας πως φέτος τιμούσαμε τον Παπαδιαμάντη και αφού είχαμε πληροφορηθεί για την παράσταση θελήσαμε, ως λάτρεις του καλού θεάματος και του θεάτρου, να την παρακολουθήσουμε. Οι εντυπώσεις ήταν οι καλύτερες και ο ενθουσιασμός απεριόριστος, ύστερα από την εξαιρετική ερμηνεία του πρωταγωνιστή Τάκη Χρυσικάκου, ο οποίος κατόρθωσε να αποδώσει με έναν μοναδικό τρόπο όλους τους διαφορετικούς χαρακτήρες των διηγημάτων.

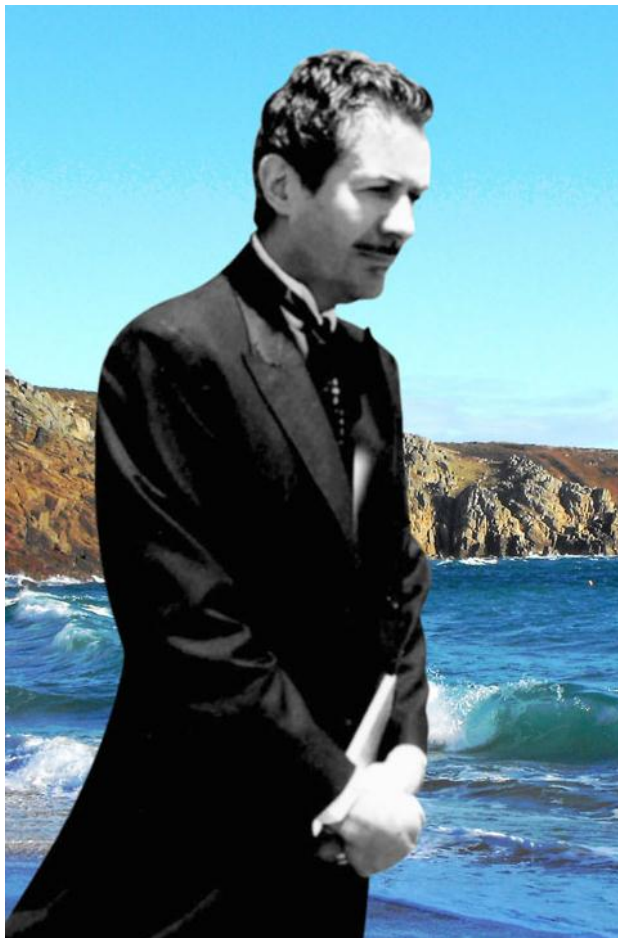
Συνεπαρμένες λοιπόν, ζητήσαμε από τον κύριο Χρυσικάκο να μας παραχωρήσει μια συνέντευξη, και αυτός με μεγάλη προθυμία δέχτηκε, αποτελώντας εξαίρεση την ώρα που οι περισσότεροι καλλιτέχνες επιλέγουν να

δίνουν συνεντεύξεις μόνο στην τηλεόραση και σε έντυπα που προβάλλουν το σύγχρονο lifestyle και όχι την ποιότητα του θεάτρου και της τέχνης γενικότερα. Τον ευχαριστούμε θερμά.

ΕΡ. Τι σας έκανε να πιστέψετε πως στις μέρες μας ο Παπαδιαμάντης θα είχε απήχηση στο κοινό;

Είναι μια δουλειά, που έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια, από λογοτεχνικά κείμενα. Ξεκινώντας από τον Βιζυηνό με το «Αμάρτημα της μητρός μου», κατόπιν πέρασα στον Παπαδιαμάντη, καθώς είναι ένας λογοτέχνης που παίζεται και ξαναπαίζεται, λόγω μεγάλης απήχησης. Επίσης ασχολήθηκα με τον «Καιρό των χρυσανθέμων» του Μάνου Ελευθερίου. Κοινός παρανομαστής σε όλα είναι ο λόγος. Τόσο στον Παπαδιαμάντη όσο και στον Βιζυηνό, αλλά και στον Μάνο Ελευθερίου ο λόγος είναι ποιητικός και έντεχνος. Η δική μου θέση και προσπάθεια είναι, σε μια εποχή που

έχει ελαχιστοποιηθεί ο λόγος και είναι κωδικοποιημένος, ιδιαίτερα στη νεολαία, να ξανακοιτάξουμε το θέμα του λόγου. Πιστεύω, όπως λέει και ο Ελύτης, πως η πατρίδα μου είναι «ο λόγος». Εμείς έχουμε και ένα λόγο παραπάνω, καθώς οι ρίζες των περισσότερων λέξεων παγκόσμια είναι ελληνικές, δηλαδή είναι δανεισμένες από εμάς. Ο Παπαδιαμάντης έχει τον περισ-

σότερο πλούτο λόγου. Έχει 13.500 λέξεις από την καθαρεύουσα, τη δημοτική, τις ντοπιολαλιές καθώς και αρκετές δικές του λέξεις (=φτιαγμένες από τον ίδιο).

ΕΡ. Θεωρείτε ότι είναι ανασταλτικός παράγοντας για τη νεολαία, το γεγονός πως ο Παπαδιαμάντης χρησιμοποιεί στα έργα του κυρίως την καθαρεύουσα;

Ναι. Το έχω παρατηρήσει, διότι εκτός από το θέατρο, δίνουμε παραστάσεις και σε σχολεία. Βγαίνω στην αρχή, τους μιλάω και εξηγώ κάποια πράγματα. Είναι δύσκολο πράγμα οι έφηβοι να καθίσουν ήσυχοι, ιδιαίτερα αν είναι «μάζα». Όταν είναι με τους γονείς τους ή με μια παρέα θα συμπεριφερθούν κανονικά. Όταν όμως είναι ολόκληρη τάξη θα μετατρέψουν το θέατρο σε γήπεδο, καθώς ο ένας προσπαθεί να αποδείξει στον άλλο πόσο πιο έξυπνος ή μάγκας είναι. Αυτό που έχω παρατηρήσει είναι ότι ξεκινάει δύσκολα και μπορεί να αγριέψει λιγάκι στην αρχή, αλλά στο τέλος έρ-

χονται οι καθηγητές και μου λένε: «Πρώτη φορά είδαμε τα παιδιά μας να είναι τόσο ήσυχα». Αυτό σημαίνει πως όταν βγαίνεις στη σκηνή πρέπει να πείσεις το θεατή, διότι η ανάγκη των νέων στις μέρες μας είναι τα πρότυπα. Έχει ξεφτιλιστεί το σύμπαν και ο νέος δεν έχει πού να στραφεί και να πει: «Να αυτός κάνει σωστά τη δουλειά του αυτός είναι τίμιος...». Αυτός είναι ο λόγος που «κάνω» Παπαδιαμάντη.

ΕΡ. Θα μπορούσαν να είχαν μεταφραστεί τα κείμενα του Παπαδιαμάντη στη νέα ελληνική;

Έγινε μια προσπάθεια να μεταφράσουν αυτά τα κείμενα, δηλαδή να απλουστεύσουμε πάλι τα πράγματα. Επειδή σήμερα το κουβεντιάζαμε με τον Λουδοβίκο των Ανωγείων, που λέει τα τραγούδια στην αρχή, όταν παίξαμε στα Γιακύνθια του είτε ένας βοσκός: «Κατάλαβα όλο το έργο, αλλά δεν κατάλαβα λέξη». Καταλάβαινε το νόημα και δεν καταλάβαινε τις λέξεις. Όπως θα παρατηρήσατε κι εσείς με την παράσταση που είδατε, μπορεί να μην ξέρατε κάποια λέξη, το νόημα όμως βγαίνει πεντακάθαρα, αρκεί να προσέξετε και να συγκεντρωθείτε σε αυτό που βλέπετε.

ΕΡ. Πως καταφέρνετε να αποδώσετε στο θεατή όλες αυτές τις εικόνες του έργου, παρόλο που παίζετε όλο το έργο μόνος σας, δηλαδή χωρίς άλλους ηθοποιούς και ιδιαίτερα σκηνικά;

Αυτό το είδος που κάνουμε, δηλαδή η θεατροποιημένη ποίηση, δίνει στο θεατή την ευκαιρία να

μην δει πρόσωπα. Δηλαδή αν δείξεις στο θεατή τους ηθοποιούς και ένα σκηνικό είναι συγκεκριμένες οι εικόνες που θα του δημιουργηθούν, δηλαδή αυτές που θα έχεις φτιάξει εσύ. Ενώ έτσι του δίνεται η ελευθερία να πάει σε μνήμες δικές του, βοηθώντας τη φαντασία του να αρχίσει να δουλεύει κατά τις αναφορές που της έχει δώσει. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να ταξιδέψει το θεατή και να τον κάνει να αρχίσει να ζει αυτά που βλέπει.

ΕΡ. Πως αντιμετωπίζατε τον Παπαδιαμάντη ως μαθητής και πως τώρα;

Θα σας πω αυτό που λέω πολλές φορές στα παιδιά, όταν κάνουμε παράσταση σε γυμνάσια και λύκεια. Όταν ήμουν στην ηλικία σας από τα πιο δύσκολα μαθήματα που είχα ήταν τα αρχαία. Δεν καταλάβαινα τίποτα, δηλαδή μου ήταν βάσανο. Μέχρι που έτυχε να πάω στην Επίδαυρο για να παρακολουθήσω μια παράσταση. Αργότερα στο Εθνικό Θέατρο, στο Ηρώδειο κλπ.

Εκεί ξεκαθάρισαν όλα. Με αφορμή αυτό το παράδειγμα, πιστεύω πως αφού συναντήσετε κάποια στιγμή τον Παπαδιαμάντη στην ύλη σας, δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο για την κατανόησή του από το να δείτε αυτή την παράσταση.

ΕΡ. Για καλύτερη απόδοση στην ερμηνεία σας, χρειαστήκατε μια περαιτέρω μελέτη πάνω στα έργα του Παπαδιαμάντη;

Για να μπορέσω να κάνω κτήμα μου και γλώσσα δική μου τα λόγια του, -γιατί αν προσέξατε δεν μιλάω αυτή τη γλώσσα σαν να είναι κάτι ξένο για μένα- τα έλεγα ακόμα και στον ύπνο μου. Θέλω να πω, πως για να κάνεις κάτι καλά πρέπει να το αγαπάς πάρα πολύ. Επομένως δεν υπάρχει τίποτα αδύνατο. Το αδύνατο γίνεται δυνατό.

ΕΡ. Παρατηρήσαμε μια συγκίνηση κατά τη διάρκεια της ερμηνείας. Είναι κομμάτι της υποκριτικής σας ικανότητας ή κάτι που αισθανόσασταν;

Δεν θέλω να συγκινούμαι, για να μπορώ να κοντρολάρω τα συναισθήματά μου και να τα κατευθύνω στο κοινό. Πρέπει να είσαι κυρίαρχος. Τη συγκίνηση τη νιώθω για τα κείμενα του Παπαδιαμάντη. Δηλαδή συγκινούμαι εγώ ο ίδιος, δεν έχει να κάνει με τον ηθοποιό, έχει να κάνει με μένα. Με μένα τον Τάκη.

ΕΡ. Παρόλο που όλοι βιώνουμε μια δύσκολη οικονομική κατάσταση, παρατηρούμε πως ο κόσμος παρακολουθεί θέατρο και ειδικά φέτος έχει αυξηθεί το ποσοστό των θεατών. Γιατί πιστεύετε ότι συμβαίνει αυτό;

Κατ' αρχήν έχει πέσει πολύ η τηλεόραση, δεν κάνει νέες παραγωγές και ούτε προσφέρει ενδιαφέροντα προγράμματα, ώστε να κρατάει τον κόσμο στα σπίτια. Επίσης έχει μειωθεί πολύ η τιμή του εισιτηρίου του θεάτρου. Ουσιαστικά πουλάνε εισιτήρια σε μισή τιμή. Επιπλέον το κόστος είναι σαν να πηγαίνεις στον κινηματογράφο και βλέπεις μια παράσταση. Όλα αυτά έχουν συμβάλλει ώστε το θέατρο να πηγαίνει καλά. Επιπλέον σε εποχές κρίσης, πάντα το

ζωντανό θέαμα πάει καλά, γιατί το έχει ανάγκη ο κόσμος.

ΕΡ. Μπορείτε να μας επισημάνετε τις διαφορές ανάμεσα στο θέατρο και τον κινηματογράφο;

Το θέατρο είναι ο λόγος, ενώ στον κινηματογράφο είναι η εικόνα που μετράει. Έτσι το σημαντικό πρόσωπο στον κινηματογράφο είναι ο σκηνοθέτης.

Ένας σκηνοθέτης μπορεί να πάρει ασήμαντους ηθοποιούς ή μη ηθοποιούς και να κάνει μια μεγαλειώδη ταινία. Ενώ στο θέατρο είναι ο λόγος, δηλαδή ο ηθοποιός. Ό,τι γίνεται, γίνεται ζωντανά, μια και μοναδική φορά.

ΕΡ. Παρατηρείτε διαφορές στην ερμηνεία σας από παράσταση σε παράσταση;

Στην απόδοση έχεις ένα στάνταρ. Από εκεί και πέρα, μπορεί τη μια μέρα να είσαι καλύτερος ενώ την άλλη να μην είσαι τόσο. Εγώ σκέφτομαι το εξής "Για μένα είναι η εκατοστή παράσταση, αλλά γι' αυτόν που είναι από κάτω είναι η πρώτη. Άρα εγώ πρέπει να είμαι καλός κάθε μέρα".

ΕΡ. Είναι δύσκολο για ένα νέο σήμερα να ακολουθήσει το θέατρο. Γιατί άραγε να συμβαίνει αυτό;

Πράγματι είναι εξαιρετικά δύσκολο. Υπάρχει μια βιομηχανία ονείρων, που είναι οι άπειρες σχολές και υπάρχουν απλά για να βγάζουν χρήματα αυτοί που τις έχουν. Ελάχιστες προσφέρουν πραγματικά παιδεία και δεν υπάρχει άδεια άσκησης επαγγέλματος, δηλαδή είναι ανοιχτό επάγγελμα. Άρα δεν είναι επάγγελμα. Ο καθένας μπορεί να λέγεται ηθοποιός και να παίζει οπουδήποτε. Άρα υπάρχει μια υπερπροσφορά. Οι περισσότεροι νέοι ηθοποιοί πάνε σε θέατρα, παίζουν παραστάσεις και σχεδόν δεν πληρώνονται, με κόστος τον δικό τους κόπο.

Ο κόσμος δείχνει να είναι στην κατάσταση που είναι, γιατί του έχουν πάρει την ελπίδα. Όμως θέλω να μιλήσω σε εσάς. Όσο δύσκολα και αν είναι τα πράγματα εσείς είστε το μέλλον. Αυτό δεν μπορεί να σας το

στερήσει κανείς. Καμιά γερνοκρατική αντίληψη και κοινωνία. Οι μεγαλύτεροι δεν αφήνουν με τίποτα το νέο. Όμως για να γεννηθεί το νέο πρέπει να πεθάνει το παλιό. Αυτός είναι ο νόμος της φύσης. Επομένως ό,τι και να σας λένε εσείς προχωράτε, εμείς θα φύγουμε αύριο μεθαύριο. Το μέλλον είστε εσείς. Εσείς θα αλλάξετε τα πράγματα. Το χειρότερο πράγμα που μπορεί να κάνει κανείς είναι να απογοητεύει νέους ανθρώπους, βάζοντας υψηλό βαθμό δυσκολίας. Επειδή υπήρξα πολλά χρόνια δάσκαλος πιστεύω πως οι αποτυχημένοι είναι αυτοί που απογοητεύουν τα παιδιά, διότι από θέση ισχύος δεν μπορώ να πω πως εσύ δεν μπορείς να γίνεις ηθοποιός. Εγώ αύριο θα φύγω, δεν θα μπορώ να παίζω, θα πεθάνω. Δεν θα υπάρχει δηλαδή θέατρο μετά από εμένα; Απλά ισχύει αυτό που είπα και πριν. Πολύ καλή παιδεία, ώστε από την υπερπροσφορά που υπάρχει να ξεχωρίσεις. Εγώ δεν πιστεύω στο ταλέντο, πιστεύω στη δουλειά. Βεβαίως να έχεις κάποια στοιχειώδη ικανότητα για αυτά που κάνεις. Αλλά μέχρι εκεί. Σε αυτά τα δεκαπέντε χρόνια που ήμουν δάσκαλος, είδα παιδιά τα οποία είχαν πολλά προσόντα και δεν κάνανε τίποτα. Και άλλα παιδιά με λιγότερα προσόντα και περισσότερη θέληση και αγάπη που πετύχανε. Το θέατρο δεν είναι όπως το τραγούδι, που είναι ένα θείο δώρο να έχεις μια φοβερή φωνή ή να μπορείς να γράφεις μια και έξω ένα τραγούδι. Εμείς είμαστε εκτελεστές. Δεν είμαστε δημιουργοί. Δεν είμαστε σαν τους συγγραφείς, ποιητές κλπ. Και στο θέατρο δεν γράφουμε εμείς το έργο. Εμείς παίζουμε. Εμείς είμαστε εκτελεστές και καλούμαστε να είμαστε καλοί εκτελεστές και όχι να «εκτελούμε το έργο». Τίποτα δεν πάει χαμένο. Η ευκαιρία θα έρθει. Αρκεί εσύ να είσαι έτοιμος. Και όταν θα έρθει η ευκαιρία, να έχεις δουλέψει τόσο, ώστε να την αρπάξεις και να είναι η αρχή μιας καριέρας!

Χιονάτη VS... Χιονάτη!

Της Φαίας Στάινερ

Τα τελευταία χρόνια οι ήρωες των παραμυθιών και των κόμικς έχουν πολύ μεγάλη απήχηση στον κόσμο του κινηματογράφου. Συνεχώς κυκλοφορούν νέες ταινίες σχετικά με τους ήρωες αυτούς, γεγονός που ίσως προκύπτει από τη διαχρονικότητά τους και την αγάπη που τους έχουν άνθρωποι όλων των ηλικιών. Τελευταία, η προτίμηση των παραγωγών για τους καταξιωμένους τούτους ήρωες κορυφώνεται, αφού βλέπουμε δύο διαφορετικούς σκηνοθέτες να επιλέγουν τον ίδιο ακριβώς

ήταν ένα πανέμορφο κορίτσι με επιδερμίδα λευκή σαν το χιόνι, χείλη κόκκινα σαν το

ήρωα για τις ταινίες τους, που μάλιστα πρόκειται να κυκλοφορήσουν σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα η μία από την άλλη.

Ο λόγος για το κλασικό ευρωπαϊκό παραμύθι των αδελφών Γκριμ «Η Χιονάτη και οι επτά νάνοι». Όπως ξέρουμε, η Χιονάτη

αίμα και μαλλιά μαύρα σαν τον έβενο. Η κακιά και εγωίστρια μητριά της, επειδή τη ζήλευε για την ομορφιά της, διέταξε έναν κυνηγό να την οδηγήσει στο δάσος, να τη σκοτώσει και να της πάρει την καρδιά. Εκείνος τη λυπάται και ξεγελά τη βασίλισσα, προσφέροντάς της την καρδιά ενός ελαφιού. Η Χιονάτη, περιπλανώμενη στο δάσος, βρίσκει τους επτά νάνους, οι οποίοι την αγαπούν όλο και περισσότερο και μένει μαζί τους. Όταν όμως η κακιά βασίλισσα ανακαλύπτει πως η Χιονάτη είναι ακόμη ζωντανή, επιχειρεί με διάφορους τρόπους να τη σκοτώσει. Τελικά τα καταφέρνει με ένα δηλητηριασμένο μήλο, και οι νάνοι, θρηνώντας το χαμό της αγα-

πημένης τους, βάζουν την πανέμορφη τούτη κοπέλα σε ένα γυάλινο φέρετρο για να μπορούν να τη βλέπουν. Μετά από χρόνια, ένας πρίγκιπας την επαναφέρει στη ζωή με ένα φιλί, την παίρνει μαζί στο παλάτι του και την παντρεύεται. Αφού μαθαίνει η κακιά βασίλισσα το γεγονός αυτό, οδηγείται στο θάνατο, και η Χιονάτη ζει ευτυχισμένη

με τον πρίγκιπα και τους πολυαγαπημένους της νάνους. Η Χιονάτη, όπως και πολλά άλλα παραμύθια, εμφανίστηκε για πρώτη φορά στην μικρή και μεγάλη οθόνη ως δημιουργήμα του Walt Disney.

Αυτή τη φορά, το διάσημο αυτό παραμύθι θα γυριστεί κινηματογραφική ταινία και μάλιστα εις διπλούν. Σε διάστημα τεσσάρων περίπου μηνών θα κυκλοφορήσουν δύο ταινίες, που θα παρουσιάζουν την ιστορία της Χιονάτης, προσθέτοντας η καθεμία δικές της ξεχωριστές πινελιές. Η πρώτη κυκλοφόρησε στις 30 Μαρτίου με τον τίτλο "Mirror Mirror", ενώ η δεύτερη θα κυκλοφορήσει την 1η Ιουνίου και θα τιτλοφορείται "Snow White and the Huntsman".

Το "Mirror Mirror" είναι μια οικογενειακή, ευχάριστη ταινία, κατατάσσεται μάλλον στην κατηγορία της κωμωδίας με εντυπωσιακά, χρωματιστά κουστούμια και χαρούμενη ατμόσφαιρα. Ακολουθεί πιστά τα χνάρια του γνωστού παραμυθιού και φαίνεται να περιέχει πολύ γέλιο, πολύ δράση και πολύ Bollywood!

Πρωταγωνιστούν: η Lily Collins στο ρόλο της Χιονάτης, ο Armie Hammer ως πρίγκιπας Άντριου, ο Sean Bean ως βασιλιάς και στο ρόλο της κακιάς βασίλισσας θα απολαύσουμε την Julia Roberts, σε μια προσπάθεια επιτυχίας ύστερα από σειρά αποτυχημένων ταινιών. Τη σκηνοθεσία του "Mirror Mirror" έχει αναλάβει ο Tarsem Singh (σκηνοθέτης της ταινίας Immortals). Καθώς ο συγκεκριμένος σκηνοθέτης είναι ευρύτερα γνωστός για το υπερβολικό ύφος που χαρακτηρίζει τις παραγωγές του, σίγουρα μας επιφυλάσσει ένα φαντασμαγορικό θέαμα και στη συγκεκριμένη ταινία.

Το "Snow White and the Huntsman" απ' την άλλη, είναι μία ταινία δράσης χωρίς κωμικά στοιχεία. Βασίζεται στο γνωστό παραμύθι της Χιονάτης, αλλά αποκλίνει αρκετά από αυτό σε διάφορα σημεία. Αρχικά όλα είναι όπως τα ξέρουμε. Η κακιά βασίλισσα στέλνει έναν κυνηγό στο δάσος να σκοτώσει τη Χιονάτη και να της πάρει την καρδιά, εκείνος όμως, αδυνατώντας να κάνει κάτι τέτοιο, της χαρίζει τη ζωή. Στο σημείο αυτό παρατηρούνται οι πρώτες διαφορές. Ο κυνηγός δεν αφήνει απλώς τη Χιονάτη να φύγει, αλλά την παίρνει υπό την

προστασία του και της μαθαίνει πολεμικές τέχνες. Αφού εκπαιδεύεται για αρκετό καιρό, η Χιονάτη ξεκινάει μια εκστρατεία για να εκθρονίσει την κακιά βασίλισσα, να πάρει τη θέση της και να επαναφέρει την ειρήνη και την ευτυχία στο βασίλειο, καταργώντας την τυραννία που έχει επιβληθεί. Σε αυτή της την προσπάθεια τη βοηθάει ο πρίγκιπας William, που έχει ερωτευτεί την πανέμορφη κοπέλα. Το θέμα ξεκινά από τον καθρέφτη, ο οποίος προειδοποιεί τη βασίλισσα πως η Χιονάτη πρόκειται να την εκθρονίσει και να γίνει η δικαιότερη στη χώρα. Ο καθρέφτης της λέει πως, αν καταφέρει να πάρει την καρδιά της κοπέλας, θα γίνει αθάνατη και θα αποφύγει το μέλλον που της επιφυλάσσεται. Τελικά όπως είδαμε η Χιονάτη γλιτώνει και την πολεμά.

Το δυνατότερο χαρτί του "Snow White and the Huntsman" είναι οι πρωταγωνιστές του, και κυρίως η Χιονάτη, την οποία υποδύεται η Kristen Stewart. Συμπρωταγωνιστούν οι: Charlize Theron, στο ρόλο της βασίλισσας Ravenna, Chris Hemsworth, στο ρόλο του κυνηγού, και Sam Claflin, στο ρόλο του πρίγκιπα William. Τη σκηνοθεσία έχει αναλάβει ο μεγάλος σκηνοθέτης Rupert Sanders.

Όπως φαίνεται μέχρι στιγμής, η ταινία το "Snow White and the Huntsman" θα έχει μεγαλύτερη απήχηση στον κόσμο, αφού και οι κριτικές και τα σχόλια που κυκλοφορούν μέχρι τώρα την ευνοούν αρκετά. Δεν μπορούμε βέβαια να είμαστε σίγουροι για τίποτα, αν δεν δούμε και τις δύο ταινίες, οπότε μάλλον θα χρειαστεί να περιμένουμε μέχρι τον Ιούνιο για να καταλήξουμε.

Μέχρι τότε η μάχη μεταξύ Χιονάτης και Χιονάτης συνεχίζεται.

Νικόλας Σπανός, ένας άνθρωπος με φωνή αγγέλου

Της Ιωάννας Αλεξοπούλου

Ο Νικόλας Σπανός είναι ένας Έλληνας καλλιτέχνης ο οποίος διαθέτει μία εξαιρετικά σπάνια φωνή, αυτή του κόντρα tenόρου. Από το 2006 είναι ιδρυτής και διευθυντής του φωνητικού συνόλου «Τρισεύγενη Καλοκύρη». Έχει διακριθεί για τη συμμετοχή του σε όπερες αλλά και σε ορατόρια και ρεσιτάλ. Τόσο ο ελληνικός όσο και ο διεθνής Τύπος έχουν αναφερθεί ευνοϊκότατα για τη φωνητική και σκηνική παρουσία του, με φράσεις όπως «μεγάλη αποκάλυψη», «τραγουδι μελωδικό και απαλό, αλλά χρωματισμένο με πάθος», «συγκινητική τρυφερότητα και υποδειγματική μουσικότητα», «εντυπωσιακή, άψογη τεχνική και εκφραστική καθαρότητα», «ηδύφωνος κόντρα tenόρος».

Το μόνο σίγουρο είναι ότι όποιος τον ακούσει να τραγουδά θα μείνει άναυδος.

Εμένα πάντως με έπεισε ότι οι άγγελοι κατεβαίνουν στη γη. Τον ευχαριστώ θερμά για τη συνέντευξη που μου έδωσε για την εφημερίδα του σχολείου και του εύχομαι να μαγεύει πάντα το κοινό του.

ΕΡ. Πόσα χρόνια ασχολείστε με τη μουσική;

Ανεπισήμως, όλη μου τη ζωή, επισήμως εδώ και 18 χρόνια, επαγγελματικά όμως 12 χρόνια τώρα.

ΕΡ. Πού μεγαλώσατε;

Δεν νομίζω πως μεγάλωσα ακόμη! Ως παιδί, έζησα στις Σέρρες μέχρι τα 12 μου, κατόπιν στην υπέροχη Θεσσαλονίκη. Τα τελευταία δύο χρόνια ζω στη Βιέννη της Αυστρίας.

ΕΡ. Η πρώτη ενασχόλησή σας με τη μουσική ήταν πρωτοβουλία των γονέων σας ή δική σας;

Στην ηλικία των τεσσάρων είναι δύσκολο να το αποκαλέσει κάποιος "πρωτοβου-

λία”, θα έλεγα πως ήταν περισσότερο ένστικτο εκ μέρους μου. Πήγαινα σε σπίτια φίλων όπου υπήρχε πιάνο και έπαιζα ό,τι άκουγα με το αυτί μόνον, χωρίς να γνωρίζω καθόλου θεωρία ή νότες. Οι γονείς δεν το πολυπήραν στα σοβαρά, αλλά τελικά το αντιλήφθηκαν εν μέρει – και λέω εν μέρει, διότι με στείλανε μεν στο ωδείο, αλλά όχι

για να μάθω πιάνο, όπως ήθελα, αλλά ακορντεόν.

ΕΡ. Από ποια ηλικία αποφασίσατε να ασχοληθείτε με το τραγούδι;

Ήμουν ήδη είκοσι ετών. Νωρίτερα δεν έχει πολύ νόημα, μια και η φωνή στα αγόρια πρέπει να ολοκληρώσει τη μεταφώνηση ώστε να σταθεροποιηθεί.

ΕΡ. Τι σπουδές έχετε κάνει;

Αρχικά τελείωσα όλα τα θεωρητικά της μουσικής στο ωδείο, πήρα τα πτυχία αρμονίας και αντίστιξης και ξεκίνησα τη φούγκα, παράλληλα είχα ξεκινήσει ήδη το πιάνο, όπως ήθελα, αλλά με το τραγούδι η ενασχόλησή μου υπήρξε μάλλον τυχαία. Μέσω ωδείου συμμετείχα υποχρεωτικά σε μια χορωδία όπερας στη Θεσσαλονίκη, με την οποία ανεβάστηκε το έργο “Διδώ και Αινείας” του Purcell. Αυτή ήταν και η πρώτη μου επαφή με την όπερα. Έτσι ξεκίνησα να μελετώ τραγούδι, πρώτα με την Ελένη Λιώνα και έπειτα, κατόπιν υποδείξεως της ίδιας, με τον Άρη Χριστοφέλλη. Μέσα σε 4 χρόνια έδωσα εξετάσεις στην Αμερική, στο University of Maryland, όπου με πήραν με υποτροφία στο μεταπτυχιακό επίπεδο. Εκεί σπούδασα δυο χρόνια στο Opera Studio και αποφοίτησα με Master’s στην ειδικευση Opera Performance.

ΕΡ. Υπήρξε κάποιο άτομο που σας έκανε να θέλετε να ασχοληθείτε με το συγκεκριμένο επάγγελμα;

Υπήρξαν πρόσωπα - πρότυπα στην έλξη μου προς τη μουσική, αλλά η αλήθεια είναι

πως πάντοτε με γοήτευε ο ήχος αφ’ ενός του πιάνου, αφ’ ετέρου της φωνής και της ορχήστρας. Η μητέρα μου τραγουδούσε πάντοτε στο σπίτι με μια εξαιρετικά εύκολη, αν και ανεκπαιδευτή φωνή. Από εκεί πήρα τα πρώτα ακούσματα. Πρέπει όμως να πω ότι δεν είχα στο μυαλό μου πως θα γινόμουν επαγγελματίας μουσικός.

ΕΡ. Υπάρχει κάποιος καλλιτέχνης που αποτελεί πρότυπο για εσάς;

Όταν ξεκίνησα το τραγούδι, είχα ως πρότυπο τους υπέροχους δασκάλους μου, την Ελένη και κατόπιν τον Άρη. Σημαντική θέση επίσης είχε πάντοτε ο David Daniels, ένας πολύ γνωστός κόντρα τενόρος, μεταξύ άλλων, καθώς και οι περισσότεροι μεγάλοι τραγουδιστές του παρελθόντος. Ανέκαθεν εύρισκε ευχαρίστηση στη φωνή της Κάλλας.

ΕΡ. Διαθέτετε μία σπάνια έκταση αντρικής φωνής, αυτή του contratenore. Πιστεύετε ότι το να έχετε τη συγκεκριμένη έκταση σας άνοιξε παραπάνω πόρτες ή σας δυσκόλεψε; Αν διαθέτατε την έκταση basso, ένα είδος φωνής δηλαδή πιο συνηθισμένο, νομίζετε θα παίρνατε πιο πολλούς ρόλους σε όπερες;

Καλή ερώτηση. Κατ’ αρχάς, η οποιαδήποτε απάντηση μπορεί να δοθεί μόνον σε υποθετική βάση, εντούτοις είναι αλήθεια πως το ρεπερτόριο που κυριαρχεί σήμερα δεν προσφέρει πολλές ευκαιρίες στη δική μας φωνή. Από την άλλη, υπάρχουν όμως πολύ λιγότεροι κόντρα τενόροι σε αναλογία προς άλλα είδη φωνών. Δεν πρέπει να ξεχνά κανείς βέβαια πως οι περισσότερες όπερες που έχουν γραφτεί μέχρι σήμερα, γράφτηκαν στην περίοδο του Μπαρόκ, κυρίως με καστράτο

πρωταγωνιστές. Δυστυχώς, το Μπαρόκ σήμερα δεν πολυμιλάει στο κοινό, ειδικά δε στην Ελλάδα. Ο χώρος είναι εκ φύσεως δύσκολος και δυσκολεύει διαρκώς, ειδικά από τη στιγμή που η όπερα εντάχθηκε στους κανόνες της show business. Επομένως, η απάντησή μου είναι πως, δε νομίζω πως έχει σημασία το είδος της φωνής μου (ούτως ή άλλως αυτήν έχω), αλλά η δυσκολία έγκειται σε άλλους τομείς.

ΕΡ. Αντιμετωπίσατε δυσκολίες στην αρχή της επαγγελματικής σας πορείας; Κι αν ναι, τότε ποιές ήταν αυτές;

Δεν μπορώ να πω ότι δυσκολεύτηκα στην αρχή, αλλά αργότερα τα πράγματα, λόγω των οικονομικών συγκυριών της Ελλάδος αρχίσανε να δυσχεραίνουν προοδευτικά, με τελική κατάληξη τη μετακόμισή

μου στο εξωτερικό ώστε να ανοίξουν περισσότερο οι προοπτικές εργασίας. Το κωμικό της υπόθεσης είναι πως, από τη στιγμή που μετακόμισα στην Αυστρία, εργάζομαι περισσότερο από πριν στην Ελλάδα.

ΕΡ. Έχετε αρκετό χρόνο για να ασχοληθείτε και με την καριέρα σας αλλά και με την προσωπική σας ζωή; Υπάρχουν στιγμές που νοιώθετε πως λόγω του επαγγέλματός σας δεν έχετε αρκετό χρόνο ώστε να ασχοληθείτε με τους δικούς σας ανθρώπους;

Φροντίζω πάντοτε να έχω χρόνο για τους ανθρώπους. Ήσαν και θα είναι πάντοτε σημαντικό κεφάλαιο και προτεραιότητα στη ζωή μου. Η δουλειά, βεβαίως, είναι σημαντική και μας καθορίζει σε μεγάλο βαθμό, ειδικά μια δουλειά που άπτεται της τέχνης. Αλλοίμονο, όμως, αν εξαιτίας της οποιασδήποτε δουλειάς, χάσουμε τις σχέσεις μας. Χωρίς σχέσεις δεν υπάρχει πραγματική ζωή, φρονώ.

ΕΡ. Ποια είναι η καλύτερη συμβουλή που σας έχει δώσει κανείς;

“Χρόνου φείδου”. Δεν τα καταφέρνω πάντοτε όμως.

ΕΡ. Ποια είναι τα μελλοντικά σας όνειρα όσον αφορά την εργασία σας;

Ελπίζω να τραγουδώ πάντοτε καλύτερα από χτες, να υπηρετώ πάντοτε τη Μουσική χωρίς εγωισμό και αλαζονεία και να ‘χω θετική επίδραση σε όσους με ακούνε. Είναι το μεγαλύτερο κατόρθωμά για μένα, όταν κάποιος καταφέρει, μέσα από το τραγούδι μου, να καλυτερεύσει έστω στο ελάχιστο

τον εαυτό του.

ΕΡ. Τι θα συμβουλεύατε έναν νέο που θέλει να ασχοληθεί συγκεκριμένα με το κλασικό τραγούδι;

Δε νομίζω πως είμαι σε θέση να δώσω συμβουλές. Εντούτοις, θα έλεγα πως δεν υπάρχει ομορφότερο πράγμα από το να τραγουδάει κανείς και αξίζει τον κόπο. Σε επαγγελματικό επίπεδο όμως, είναι μια δουλειά που σε γεμίζει μεν πολύ, αλλά θέλει και πολύ γερά νεύρα. Όλοι μπορούμε να τραγουδήσουμε, αλλά δεν είμαστε όλοι φτιαγμένοι για επαγγελματίες τραγουδιστές. Ακόμη κι αν είναι της μόδας.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Κομποστοποίηση

Της Μυρτώς Βαμβακά

Ο πλανήτης μας κινδυνεύει καθημερινά από ανθρώπινες δραστηριότητες, που ρυπαίνουν, μολύνουν και καταστρέφουν τους φυσικούς πόρους. Ένα από τα παγκόσμια περιβαλλοντικά προβλήματα, που αντιμετωπίζει έντονα τον 21ο αιώνα η ανθρωπότητα είναι η διαχείριση των απορριμμάτων.

Στις μέρες μας το πρόβλημα των σκουπιδιών το βιώνουμε περισσότερο από ποτέ, καθώς αυξάνονται οι «λόφοι» σκουπιδιών στις πόλεις. Επιπλέον η συσσώρευση σκουπιδιών, πέρα από ένα αντιαισθητικό φαινόμενο, μπορεί να έχει επιπτώσεις και στην υγεία μας, με διάφορες μολύνσεις ή αλλεργίες. Ίσως η αστικοποίηση, η υπερκατανάλωση πλαστικών ειδών αλλά και η έλλειψη παιδείας, πρόνοιας, γνώσης και ενημέρωσης να είναι παράγοντες που επιδεινώνουν το πρόβλημα. Ωστόσο οι λύσεις, που προτείνει η Πολιτεία δεν είναι οι ιδανικότερες, καθώς αντί να αντιμετωπίσει ουσιαστικά το πρόβλημα, καταφεύγει σε επιφανειακές λύσεις όπως η δημιουργία νέων χωματερών.

Μία λύση που θα συνέβαλλε στη μείωση των απορριμμάτων είναι η προώθηση προγραμμάτων Δημοτικής κομποστοποίησης και λειτουργίας αντιστοίχων μονάδων, κυρίως για την εξυπηρέτηση των πυκνοκατοικημένων περιοχών.

Η κομποστοποίηση ή αλλιώς «λίπασματοποίηση», όπως αποκαλείται στην ελληνική γλώσσα, είναι η φυσική μέθοδος, κατά την οποία οργανικές ύλες (υπολείμματα κήπου, κουζίνας κλπ.) μετατρέπονται σε ένα σπουδαίο υλικό, το κομπόστ, με τη βοήθεια της δράσης μικροοργανισμών και συγκεκριμένου είδους σκωλήκων. Η μετατρο-

πή αυτή διενεργείται σε λάκκο, που σκάβουμε στο χωράφι ή τον κήπο ή σε ειδικά διαμορφωμένο κάδο, που έχουμε στον κήπο ή το μπαλκόνι μας. Όταν ολοκληρωθεί η παρασκευή του κομπόστ, παραλαμβάνουμε ένα βιολογικό λίπασμα, που τρέφει τα φυτά, προστατεύει τη βλάστηση και βελτιώνει το έδαφος κάνοντάς το πιο γόνιμο. Πολλά υλικά, τα οποία τα πετάμε καθημερινά στα σκουπίδια θα μπορούσαν να κομποστοποιηθούν. Για παράδειγμα το γρα-

σίδι, τα πράσινα φύλλα, οι πράσινες σαλάτες, τα φλούδια των λαχανικών και φρούτων, που καθαρίζουμε, ξερά φύλλα, κλαδιά, χαρτί κ.α. Επίσης η οικιακή κομποστοποίηση μπορεί να βοηθήσει σημαντικά στη μείωση των σκουπιδιών.

Για να πετύχουμε μια σωστή κομποστοποίηση θα πρέπει να διασφαλίσουμε κάποιους παράγοντες, που επηρεάζουν την ποιότητα του κομπόστ μας. Αρχικά τα υλικά, που περιέχει ο κάδος μας πρέπει να τηρούν μια αναλογία άνθρακα προς οξυγόνο, για να έχουν την κατάλληλη τροφή οι μικροοργανισμοί ώστε να αναπτυχθούν. Επιπλέον πρέπει να έχουμε περίπου 55% αναλογία σε νερό, ώστε να έχουμε την κατά-

λλη υγρασία στο μείγμα μας. Τα υλικά μας δεν θα πρέπει να είναι συμπιεσμένα, για να μπορούμε να έχουμε παρουσία οξυγόνου. Τέλος θα πρέπει να διασφαλίσουμε ο κάδος μας να βρίσκεται σε θερμόφιλη περιοχή.

Η κομποστοποίηση είναι ένας πολύ άμεσος και σημαντικός τρόπος ανακύκλωσης. Έχει υπολογιστεί ότι το 35% των οικιακών απορριμμάτων μπορούν να κομποστοποιηθούν δεδομένου ότι τα φυτικά υπολείμματα από την κουζίνα και τον κήπο μας αποτελούν περίπου το 1/3 του όγκου των σκουπιδιών, που καταλήγουν στις χωματερές. Έτσι επιβαρύνουν το περιβάλλον και φυσικά καταναλώνουν περισσότερη ενέργεια για την αποδόμηση τους ή την καύση τους. Επιπλέον η κομποστοποίηση σε επίπεδο Δήμου βοηθάει τους δημότες να είναι ενημερωμένοι και ενεργοί και όχι άβουλοι καταναλωτές, που παράγουν απόβλητα. Επίσης η συνολική διαχείριση με κομποστοποίηση έχει καλύτερες επιδόσεις σχετικά με τις κλιματικές αλλαγές και την ενεργειακή κατανάλωση, σε σχέση με άλλες μεθόδους διαχείρισης.

Η κομποστοποίηση καθώς και γενικά η ανακύκλωση είναι δείγμα κοινωνικής και περιβαλλοντικής συνείδησης και είναι πράξη ευθύνης για όλους. Πρέπει να την στηρίξουμε, γιατί έτσι προστατεύουμε το περιβάλλον και βελτιώνουμε την ποιότητα ζωής μας.

Σίγουρα οι λύσεις τις Πολιτείας δεν μας ικανοποιούν αλλά και εμείς οι ίδιοι ως πολίτες, δεν έχουμε δείξει το απαιτούμενο ενδιαφέρον. Είναι πολύ σημαντικό να θέτουμε για επαναχρησιμοποίηση ορισμένα προϊόντα, με αποτέλεσμα να μειώσουμε σημαντικά τη ρύπανση του πλανήτη.

ΣΧΟΛΙΚΑ ΝΕΑ

Οι εκδρομές της Α' και της Β' τάξης

Του Παναγιώτη Σαρδέλη

Στις 31 Μαρτίου ξεκίνησε η τριήμερη εκδρομή της Β' τάξης. Η διαδρομή μέχρι τον Βόλο διήρκεσε 5 ώρες και μέσα στα πούλμαν το κέφι και τα τραγούδια δεν είχαν τελειωμό. Στις τέσσερις το απόγευμα φτάσαμε στο ξενοδοχείο που είχαμε κλείσει για τη διαμονή μας εκεί, το «Άλκηστis hotel». Το δεύτερο ξενοδοχείο που μας φιλοξένησε, καθώς δεν χωρούσαν όλοι οι μαθητές σε ένα, ήταν το «Πελίας hotel». Οι νυχτερινές έξοδοι ήταν ίσως το πιο προσδοκώμενο κομμάτι της εκδρομής και ήταν ιδιαίτερα ευχάριστες.

Επισκεφθήκαμε τα Χάνια και τη Μακρι-

νίτσα, που όλοι λατρέψαμε, ενώ μια ομάδα παιδιών έκανε πεζοπορία. Αξιοσημείωτο επίσης είναι ότι σε ορισμένες περιοχές υπήρχε χιόνι, και αυτό στη μέση της άνοιξης!

Στην επιστροφή οι πλάκες μέσα στα πούλμαν συνεχίστηκαν, παρόλο που το κλίμα ήταν κάπως πεσμένο εξαιτίας της δυσάρεστης σκέψης ότι το φανταστικό αυτό τριήμερο έφτασε στο τέλος του. Ελπίζουμε και του χρόνου η εκδρομή να προσφέρει σε όλους τους μαθητές την ίδια ή και ακόμα μεγαλύτερη ευχαρίστηση, με τη φετινή.

Μια μέρα νωρίτερα, στις 30 Μαρτίου ξεκίνησε η τριήμερη εκδρομή της Α' τάξης για την Καλαμάτα. Έπειτα από ένα απολαυστικό ταξίδι μέσα στα πούλμαν οι συμμαθητές μας έφτασαν στην Αρχαία Ολυ-

μπία και ξεναγήθηκαν στο Μουσείο της Αρχαίας Ολυμπίας. Στην Καλαμάτα έμειναν στο ξενοδοχείο Filoxenia Hotel, κτισμένο πάνω στην παραλία. Επισκέφθηκαν το ανάκτορο του Νέστορα στην Πύλο όπου ξεναγήθηκαν από τον υποδιευθυντή κ. Καραφωτιά. Στη συνέχεια επισκεφτήκαν την Πύλο και την Κορώνη, μια πόλη παραλιακή και αμφιθεατρικά κτισμένη και θαύμασαν το μεγάλο ενετικό κάστρο της. Την τρίτη μέρα, προορισμός τους ήταν πόλη της Καλαμάτας, όπου έκαναν βόλτα στην παραλία και στο κέντρο της. Το απόγευμα της ίδιας μέρας επέστρεψαν στην Αθήνα.

Περισσότερα για τις εκδρομές καθώς και φωτογραφικό υλικό θα δημοσιευθεί στο φύλλο του Ιουνίου.